

Nejvyšší soud

prostřednictvím

Okresního soudu
v Bruntále

ke sp. zn. 66 T 51/2017

Obviněný M. R. - dovolání

Podle § 265d odst. 1 písm. a) trestního řádu a ve lhůtě uvedené v § 265e odst. 1 trestního řádu podávám **v neprospěch** obviněného M. R.,

d o v o l á n í

proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8.8.2017 sp. zn. 4 To 193/2017, jímž bylo podle § 256 trestního řádu zamítnuto odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále, podané proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 26.5.2017 sp. zn. 66 T 51/2017, kterým byl obviněný shledán vinným a byl mu uložen trest,

a to z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. l) trestního řádu, neboť bylo rozhodnuto o zamítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku, uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) trestního řádu, přestože v řízení mu předcházejícím byl dán důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) trestního řádu, protože rozsudek soudu prvního stupně spočíval na nesprávném právním posouzení skutku.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 26.5.2017 sp. zn. 66 T 51/2017 byl obviněný M. R. uznán vinným ze spáchání přečinu křivého obvinění podle § 345 odst. 2 trestního zákoníku a přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jichž se měl dopustit tím, že ve dnech 13.9.2016 a 30.9.2016 v K., okres B., před policejním orgánem Policie ČR Krajského ředitelství M. k. Územního odboru B. 2. oddělení obecné kriminality SKPV K., v trestní věci vedené pod č.j. KRPT: 96173/TČ-2016-070172 proti podezřelému a následně obviněnému J. G. pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, nejprve v rámci podaného vysvětlení podle § 158 odst. 3 trestního řádu dne 13.9.2016 a následně v rámci výpovědi jako svědek podle § 101 trestního řádu dne 30.9.2016 po řádném poučení o následcích křivého obvinění a křivé výpovědi vědomě uvedl, že mu sušenou rostlinnou hmotu s obsahem delta-9-tetrahydrocannabinolu v roce 2014 v K. opakovaně předával J. G., přičemž jeho vyjádření ze dne 13.9.2016 vedlo k zahájení trestního stíhání J. G. pro toto jednání

naplňující znaky výše uvedené skutkové podstaty, ačkoliv při následném vyšetřování M. R. přiznal, že si tyto skutečnosti vymyslel, když ve skutečnosti mu uvedenou rostlinnou hmotu předal M. O.

Za tyto přečiny a za sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku byl obviněnému podle § 346 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Dále mu byl podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 15 měsíců. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku bylo současně rozhodnuto o zrušení výroku o trestu v trestním příkaze Okresního soudu v Bruntále ze dne 18.11.2016 sp. zn. 65 T 207/2016, jakož i dalších výroků na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Lze doplnit, že vzhledem k tomu, že uvedeným odsuzujícím rozsudkem prvostupňového soudu byla oproti podané obžalobě (viz obžaloba Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 28.3.2017 sp. zn. 2 ZT 49/2017), zahrnující i další právní kvalifikaci jednání obviněného jako sbíhajícího se přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, uznána jeho vina pouze ve výše uvedeném směru, došlo k vypuštění té části popisu zažalovaného skutku, podle které měl obviněný ve smyslu naplnění znaků skutkové podstaty přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku uvádět nepravdivé skutečnosti „s úmyslem kryt skutečné jednání M. O.“.

Z odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně se přitom podává, že nalézací soud na straně obviněného M. R. nespatořoval naplnění znaků skutkové podstaty přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku z toho důvodu, že obviněný před policejním orgánem vypovídal vždy proti podezřelému, resp. obviněnému J. G., policisté se jej ptali výlučně na trestnou činnost J. G. a případnou trestnou činnost M. O. vůbec nezmiňovali. Obviněný M. R. byl předvolán k podání vysvětlení ve věci distribuce drog osobou J. G. a sám trestnou činnost J. G. nijak neoznamoval. Policejní orgán se při výslechu obviněného M. R. jako svědka trestnou činností M. O. nezabýval, obviněnému za tímto účelem ani nekladl jakékoli dotazy. Nalézací soud pak poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 1504/2015, podle něhož by měla pomoc pachateli trestného činu při spáchání zmíněného přečinu spočívat v aktivním jednání, které se podobá jednání pomocníka trestného činu coby formy účastenství ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku s tím rozdílem, že v případě přečinu nadřezování je tato pomoc poskytována pachateli trestného činu až po jeho spáchání bez toho, že by byť i jen příslib takové pomoci byl pachateli dán před jeho spácháním. Podle nalézacího soudu nelze v jednání obviněného spatřovat aktivní jednání, ale spíše pasivní jednání v podobě opomenutí, pokud pouze odpovídal na dotazy policejního orgánu, týkající se J. G. a trestnou činnost M. O. tehdy nezmínil. Podle nalézacího soudu tak nebyl jednoznačně prokázán záměr obviněného M. R. pomáhat M. O. coby pachateli trestné činnosti po spáchání činu, a tedy na jeho straně nebyla dána ani subjektivní stránka přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku a dokonce ani aktivní jednání, kterým by znaky uvedeného přečinu naplnil po stránce objektivní. Okresní soud v Bruntále dále nad rámec uvedeného právního závěru rozvedl, v čem by naplnění přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku v daném případě spatřoval. Mělo by se jednat

např. o zahlazování stop, odstraňování důkazů či přesvědčování osob, aby proti pachateli trestného činu nevypovídaly či jeho trestnou činnost neoznamovaly, ukrývání pachatele či pomáhání mu uprchnout a podobně. Jednání, jehož se obviněný dopustil, tedy soud nepokládal za tolik aktivní a výrazné na to, aby naplnilo znaky uvedeného přečinu.

V opozici s výše presentovanými právními závěry, plynoucími z rozsudku nalézacího soudu, bylo argumentováno v odvolání státního zástupce, které však bylo usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 8.8.2017 sp. zn. 4 To 193/2017 zamítnuto podle § 256 trestního řádu, neboť tam uplatněné námitky byly shledány jako nedůvodné.

Krajský soud přitom neměl žádných pochybností o tom, že obviněný věděl, kdo zajišťoval marihuanu a jak probíhala její distribuce. Poukázal na to, že ten dne 13.9.2016 podal ve věci distribuce drog osobou J. G. vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu, ve kterém jmenovaného označil jako osobu, která měla v O. člověka, od kterého kupovala marihuanu a od kterého drogu dostal jako protislužbu za to, že řídil její auto. V rámci tohoto vysvětlení dále uvedl, že s nimi jezdil i S. O. a „nějaká holka z B.“, kdy oba dávali J. G. peníze na obstarání marihuany. Dále shrnul obsahově shodnou výpověď obviněného M. R. v procesním postavení svědka a konstatoval, že jmenovaný tak opakovaně zmiňoval osobu M. O., která poskytovala peníze na obstarání marihuany, přičemž v této návaznosti uvedl, že aktivita M. O. při obstarávání marihuany je zcela zjevná, když o této obviněný nijak nepomlčel a ve vztahu k jednání dané osoby proto neuváděl nepravdu. Skutečnost, že obviněný neuvedl jeho osobu výslovně jako tu, která marihuanu za přítomnosti J. G. obstarávala, pak podle krajského soudu neznamena bez dalšího, že tak činil proto, aby M. O. unikl trestnímu stíhání, a to ani s přihlédnutím k jeho vyjádření při konfrontaci ze dne 22.12.2016. V této souvislosti pak ve shodě se soudem nalézacím druhostupňový soud zdůraznil, že naplňování znaků přečinu nadřezování by mělo spočívat v aktivním jednání, jako např. v poskytnutí prostředků pachateli k útěku, v ukrývání důkazů, v radě pachateli při odstraňování důkazů atd. O takový případ se však podle názoru krajského soudu nejedná, neboť z ojedinělého vyjádření obviněného na dotaz, proč v minulosti vypovídal jinak i po poučení v postavení svědka, že lhal proto, „aby do toho nenamočil O.“, při absenci jiných důkazů, prokazujících jeho záměr pomáhat M. O., aby unikl trestnímu stíhání, nelze odůvodnit právní kvalifikaci jeho jednání jako přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud se pak státní zástupce domáhá podaným odvoláním prisouzení (také) zmíněné právní kvalifikace jednání obviněného, pak jím poukazované rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 692/2013 nedopadá na skutkový stav, zjištěný v předmětné trestní věci. Na uvedeném argumentačním podkladě pak krajský soud uzavřel, že jsou přesvědčivé ty důvody okresního soudu, které jsou uvedeny na str. 5 a 6 odůvodnění jeho rozsudku a pro které nebyla v daném případě akceptována právní kvalifikace jednání obviněného (také) podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku.

Výše presentované právní úvahy odvolacího soudu, kterými potvrdil správnost právního závěru soudu nalézacího, že v posuzovaném případě nebyly na straně obviněného splněny podmínky pro vyvození jeho trestní odpovědnosti rovněž pro přečin nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, však na podkladě opatřených skutkových zjištění, tak jak byly ustáleny na úrovních obou soudů, akceptovat nelze.

Odmítnout je třeba stěžejní závěr odvolacího soudu, který se vztahuje na absentující motivaci jednání obviněného M. R. k tomu, aby M. O. unikl trestnímu stíhání, a tím i na nedostatek jeho trestného záměru být mu v uvedeném směru nápomocen tak, aby odvrátil trestněprávní důsledky jednání jmenovaného, ve smyslu znaků skutkové podstaty přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku. V uvedené souvislosti je totiž třeba poukázat na jeho zřetelné povědomí jak o tom, že to byl právě M. O., kdo mu dával či prodával sušenou rostlinnou hmotu s obsahem delta-9-THC, tak i současně o tom, že mu takovou látku nikdy neposkytl J. G. Ve věci podezřelého a následně obviněného J. G. bylo zjevné, že otázky policejního orgánu byly zcela logicky zaměřeny na zjištění okolností, za kterých v průběhu roku 2014 byly uskutečněny jízdy M. R. do O. v přítomnosti J. G. a M. O. Ačkoli v dalším průběhu přípravného řízení z dokazování vyplynulo, že drogu v dotazovaných případech obstarával a předával toliko M. O., obviněný M. R. v inkriminovaných výpovědích jednoznačně uváděl, že to byl pouze J. G. Obviněný tedy přesně věděl, jak distribuce marihuany probíhala a kdo ji zajišťoval; přesto zcela záměrně jako pachatele jím popisované trestné činnosti označil osobu jinou. Jak dokonce vyplynulo z protokolu o konfrontaci v uvedené trestní věci ze dne 22.12.2016, M. R. sám výslovně uvedl: „G. nikomu z nás marihuanu nedal. Pokud jsem v minulosti jako svědek vypovídal, že mi marihuanu dal, tak jsem lhal. Byl jsem si vědom toho, že po poučení jako svědek nesmím lhát, ale lhal jsem. Lhal jsem proto, abych do toho nenamočil O.“

Na podkladě uvedených zjištění je tedy možno spolehlivě dovodit, že se obviněný M. R. výslovně doznal k tomu, že J. G. křivě obvinil, a to právě proto, aby kryl trestné jednání M. O. Byla-li na jeho straně dána taková pohnutka jeho křivého obvinění ve vztahu k J. G., aby byl neoprávněně obviněn namísto skutečného pachatele drogové trestné činnosti M. O., jejímž byl nota bene svědkem, pak není pochyb o tom, že tato skutková okolnost jeho jednání je plně pokrytá jeho úmyslným zaviněním. Neobstojí tak závěr nalézacího soudu, že naplnění subjektivní stránky přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku v daném případě absentuje. Naopak lze mít důvodně za to, že se obviněný M. R. dopustil takového jednání právě proto, aby pomohl M. O. (pachateli trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku) uniknout trestnímu stíhání, a to tím způsobem, že o pachateli prokazatelně spáchaného trestného činu podal nejprve vysvětlení a poté poskytl i svědectví, ve kterých záměrně označil jinou osobu tak, aby pravá totožnost skutečného pachatele zůstala neodhalena.

Odvolací soud ve svých hodnotících úvahách v souvislosti s posouzením povahy jednání obviněného M. R. (byť nevýslovně, nicméně zjevně ve smyslu objektivní stránky skutkové podstaty uvažovaného přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku) pak zašel ještě dál než soud nalézací, jestliže uvedl, že M. R. o jednání M. O. nijak nepomlčel, ani ve vztahu k jeho jednání neuváděl nepravdu. Tento závěr je ze strany odvolacího soudu podporován tím, že obviněný opakovaně ve svých vyjádřeních a výpovědích osobu M. O. zmiňoval, když měl s M. O., J. G. a „nějakou holkou z B.“ jezdit do O., přičemž M. O. měl J. G. předávat peníze na zakoupení marihuany. Z toho je podle odvolacího soudu aktivita jednání M. O. zcela zjevná. Krajský soud v Ostravě pak dospívá k zásadnímu závěru, že pokud M. R. výslovně neuvedl M. O. jako osobu, která marihuanu za přítomnosti J. G. obstarávala, neznamená to, že tak činil proto, aby M. O. unikl trestnímu stíhání, a to ani s přihlédnutím k jeho vyjádření při konfrontaci dne 22.12.2016.

Krajský soud v Ostravě (aniž by existenci skutkových okolností jednání obviněného M. R. v jejich celku tak, jak vyplývají z podané obžaloby, zpochybnil) se tudíž postavil na stanovisko, že pokud M. R. ve věci vypovídal o jednání M. O., pak o něm nelhal. Lze mu pak z hlediska elementární míry smysluplnosti jím presentovaných úvah vytýkat, že na jednu stranu uzavírá, že M. R. – J. G. křivě obvinil s tím, že měl prodávat marihuanu, ačkoliv věděl, že tak činil pouze M. O., na stranu druhou pak přijímá tomu protichůdný závěr o tom, že M. R. nelhal, když popsal jednání M. O. tím způsobem, že pouze složil peníze na marihuanu J. G. a sám ji nikomu nedal či neprodal. Popsané hodnotící úvahy odvolacího soudu nepochybně vyznívají tak, že z hlediska trestní odpovědnosti za drogový delikt nelze spatřovat rozdíl mezi nákupem a prodejem omamné látky. Pokud tedy obviněný M. R. záměrně zatajil, že to byl právě M. O., kdo rozdával či rozprodával marihuanu dalším osobám, a to s tím cílem, aby „do toho M. O. nenamočil“, a současně uvedl, že tak činil J. G., pak zjevně ve své výpovědi lhal. Taková skutková okolnost se konečně také stala součástí skutkové věty pravomocného soudního rozhodnutí.

Dále není možno akceptovat ten hodnotící závěr Krajského soudu v Ostravě, že pokud M. R. neuvedl jako pachatele M. O., nýbrž J. G., nečinil tak proto, aby M. O. unikl trestnímu stíhání, a to ani tehdy, pokud se M. R. k takovému motivu sám doznal. Nejenže odvolací soud neuvedl, na podkladě kterých jiných důkazů by požadoval takový motiv jednání obviněného prokázat, ale navíc se ani náznakem nezmínil, z jakého jiného důvodu by měl M. R. o totožnosti pachatele lhát. Je třeba v této souvislosti zdůraznit to podstatné, že obviněnému M. R. minimálně při poskytování jeho svědecké výpovědi, tedy uskutečněné poté, co bylo zahájeno trestní stíhání J. G., bylo známo, že pokud neuvede M. O. jako osobu prodávající či předávající marihuanu, pak jmenovaný jen stěží může být trestně stíhán, a to za stavu, že byl na jeho místě stíhán právě křivě obviněný J. G. Tyto skutkové okolnosti jeho jednání tak nenechávají nikoho na pochybách, že dozajista věděl o tom, že na podkladě jeho výpovědi byla obviněna nesprávná osoba a že tak pachatel trestnímu stíhání uniká.

Za nesprávný právní názor soudů obou stupňů je dále namístě jednoznačně označit ten, podle kterého je naplnění znaků skutkové podstaty přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku podmíněno aktivním jednáním pachatele jako je např. poskytnutí prostředků pachateli k útěku, ukrývání důkazů, rada pachateli při odstraňování důkazů apod. s tím, že pokud v nyní posuzovaném případě k takovému jednání nedošlo, nemohlo ani dojít ke spáchání přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud se v uvedeném směru ze strany nalézacího soudu poukazuje na judikatorní rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27.1.2016 pod sp. zn. 8 Tdo 1504/2015 (zrušeno nálezem Ústavního soudu ze dne 30.5.2017 sp. zn. I. ÚS 1501/16 z důvodu chybějící aplikace zásady „in dubio pro reo“ a tudíž bez právního dopadu na tam uvedený judikatorní výklad právního pojmu „nadřezování“), pak se současně přehlíží přesné znění anotačního textu, ze kterého vyplývá, že nadřezování spočívá v pomoci pachateli trestného činu až po jeho dokonání, resp. ukončení, aniž by taková součinnost byla přislíbena před spácháním činu a že zpravidla půjde toliko o aktivní jednání (a tedy nikoliv nezbytně o aktivní jednání), přičemž je podstatné, aby bylo vedeno se záměrem směřujícím k tomu, aby trestní stíhání osoby, jež se dopustila trestného činu, nebylo vůbec zahájeno.

Takovému záměru jednání obviněného ostatně odpovídají již výše konstatovaná skutková zjištění, která jsou z hlediska výše judikované otázky míry pachatelova aktivního jednání, přesněji řečeno zpravidla aktivního jednání, beze sporu podřaditelná pod závěry usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11.9.2013 sp. zn. 4 Tdo 692/2013, na které zcela příhodným způsobem poukázal státní zástupce v podaném odvolání. Podle zmíněného rozhodnutí Nejvyšší soud v posuzovaném směru vyslovil, že pokud osoba, která sledovala jednání pachatele trestného činu, o tomto jednání pomlčí, byť v pozici osoby podávající vysvětlení ve smyslu § 158 odst. 6 trestního řádu, dopouští se přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku. Jestliže tedy obviněný M. R. sledoval trestné jednání M. O. a při podávání vysvětlení na Policii ČR, později jako svědek ve své výpovědi, tuto skutečnost zamlčel (když navíc v postavení svědka po řádném poučení o následcích křivé svědecké výpovědi nepravdivě sdělil, že se tohoto jednání dopustila jiná osoba, kterou tak křivě obvinil), pak se dopustil zcela shodného jednání, jaké bylo posuzováno Nejvyšším soudem v předmětné trestní věci pod sp. zn. 4 Tdo 692/2013. Navíc se v jeho případě jednalo o jednání aktivnější o poukazované křivé obvinění jiné osoby než skutečného pachatele v porovnání se skutkovými okolnostmi judikované kauzy, podle nichž vypovězená nepravda o okolnostech důležitých pro trestní řízení spočívala v tvrzení, že si poškozený způsobil utrpěné zranění sám bez cizího zavinění. Odvolací soud v uvedeném směru přesto dospěl k přesvědčení, že závěry uvedeného judikatorního rozhodnutí, označeného státním zástupcem v podaném odvolání, se týkají poněkud jiného případu a na skutkový stav v nyní projednávané věci nedopadají. Důvody, pro které spatřoval rozdílnost skutkových okolností obou porovnávaných případů a tím i nepoužitelnost posledně poukázané judikatury Nejvyššího soudu, však odvolací soud již nepřipojil.

Dále je třeba v této souvislosti uvést, že v posouzení jednání obviněného M. R. (také) jako přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku nebrání ani závěr o vyloučení jeho jednočinného souběhu s prisouzenými přečiny křivého obvinění podle § 345 odst. 2 trestního zákoníku a křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť se nenacházejí v poměru speciality ani subsidiarity, jestliže slouží k právní ochraně odlišných objektů. Rovněž nepřichází do úvahy ani otázka jejich tzv. faktické konzumpce, když žádný ze tří takto zažalovaných trestných činů není o tolik závažnější tak, aby při jednočinném souběhu fakticky konzumoval znaky skutkových podstat zbývajících méně významných trestných činů.

Jestliže tedy byly v posuzovaném případě splněny všechny zákonné podmínky pro vyvození trestní odpovědnosti obviněného M. R. za přečin nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný v jednočinném souběhu s přečiny křivého obvinění podle § 345 odst. 2 trestního zákoníku a křivé výpovědi podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a přesto nebylo jeho jednání takto posouzeno, pak soudy obou stupňů zatížily svoje rozhodnutí vadou, spočívající na nesprávném právním posouzení skutku ve smyslu dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) trestního řádu, na úrovni odvolacího soudu pak vadou, transformovanou v podobě souvisejícího dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. l) trestního řádu, neboť bylo rozhodnuto o zamítnutí řádného opravného prostředku proti rozhodnutí, uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) trestního řádu, přestože v řízení mu předcházejícím byl dán důvod dovolání uvedený v citovaném § 265b odst. 1 písm. g) trestního řádu.

Konečně je třeba na těchto místech poznamenat, že byť by další právní kvalifikace jednání obviněného M. R. podle § 366 odst. 1 trestního zákona mohla znamenat pouze nevýrazné zpřísnění jeho trestního postihu, aniž by tak došlo k podstatnému ovlivnění jeho postavení v rámci předmětného trestního řízení, zůstává zásadním důvodem k projednání právní problematiky řešeného případu i přes výše poukázané výkladové prameny setrvalý nedostatek jednoznačné aplikační opory v ustálené judikatuře Nejvyššího soudu.

Z uvedených důvodů tedy závěrem

navrhuji,

aby Nejvyšší soud:

I. podle § 265k odst. 1, 2 trestního řádu za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 trestního řádu zrušil jak napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8.8.2017 sp. zn. 4 To 193/2017, tak i jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Bruntále ze dne 26.5.2017 sp. zn. 66T 51/2017, jakož i rozhodnutí na ně obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,

II. dále postupoval podle § 265l odst. 1 trestního řádu a přikázal Okresnímu soudu v Bruntále, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl,

III. v souladu s § 265r odst. 1 písm. b) trestního řádu o dovolání rozhodl v neveřejném zasedání.

IV. s projednáním věci v neveřejném zasedání souhlasím i pro případ jiného rozhodnutí Nejvyššího soudu [§ 265r odst. 1 písm. c) trestního řádu].

Brno 25.10.2017

JUDr. Pavel Zeman
nejvyšší státní zástupce